

*Het is allemaal waar
Dit heb ik nog nooit gevoeld
Waarom doe jij dit nou?
We waren samen
Nog niet klaar*

En steeds opnieuw vroeg hij zich af wat hij verkeerd had gedaan? Uiteindelijk had hij Silvia toch gebeld en voorgesteld om nog wel op vakantie te gaan. Als afscheid, als een soort afkickproject. Dat had hij wel verdiend, vond hij. En misschien zou het in die vakantie toch weer goed komen.

Nadat Silvia op het Centraal Station – na veel wikken en wegen – haar gevoelens had geuit aan Wouter had zij de bus naar haar ouders genomen. Op de pont richting Noord had zij nog wel aangegeven dat ze het later die week nog over de vakantie moeten hebben. Toen Silvia in de bus naar haar ouders zat, kwamen er toch ook wel snel weer twijfels. Had ze er wel goed aan gedaan? Ze hadden het tenslotte best wel leuk samen. Of niet? Uiteindelijk was Silvia tot de conclusie gekomen dat zij niet voor niets uit huis was gegaan. Ze was duidelijk het huis uitgegaan om onder de druk van haar ouders uit te komen en een interne opleiding bij een zorginstelling gaf haar die ruimte waarbij ze net als een aantal andere collega's in een bijgebouw een kamer had gekregen. Ze was nu bijna een jaar bij deze instelling en ze had met meerdere collega's leuke contacten opgebouwd. Ze had wel lieve zorgzame ouders, maar die

bemoeiden zich wel veel, in haar ogen zelfs teveel, met haar leven en toen ze zeventien werd, had ze besloten om uit te zoeken wat haar mogelijkheden waren. En zo was ze uiteindelijk bij deze instelling in Heiloo terechtgekomen. Aan het begin van het schooljaar in september was ze naar Heiloo verhuisd en het beviel haar uitstekend. Aangezien ze ook in de weekends moest meedraaien, ging ze niet altijd naar huis en dat voelde goed en dat bracht haar de vrijheid. Als ze door zou gaan met deze relatie dan zou ze zich opnieuw gebonden voelen, dus had besloten dat ze daar nog te jong voor is.

Nu stonden ze weer bij de pont over het IJ aan de kant van Noord en ze wisten even niets te zeggen. Ze pakten bijna gelijktijdig hun koffers en liepen zwijgend richting de pont die ze naar de overkant zou brengen. Op de pont kwam het gesprek langzaam op gang. Het ging over het alledaagse dingetjes en dat ze toch wel benieuwd waren hoe het weer in Italië zou zijn. Ondanks de vreemde situatie waarin ze terecht waren gekomen, hadden ze uiteindelijk toch wel zin in deze vakantie. Enkele minuten later waren ze aan de overkant bij de achteringang van het Centraal Station, de plek waar zij zo vaak hadden staan zoenen als Silvia weer een paar dagen vrij was en met de bus en trein terug kwam uit Heiloo. Ze lieten bij het controlepoortje de treinkaartjes zien aan de beambte. Ze keken voor de zekerheid in de hal nog even op de gele borden waarop alle reguliere vertrektijden te zien waren. Vervolgens liepen ze richting perron

5. De trein zou om 16.15 uur vertrekken richting Oberhausen. Daar zouden ze overstappen op de slaaptrein richting Milaan. Het was tien over half vier, dus ze waren dik op tijd. Ze klommen de stenen trap op naar het perron en tilde de zware koffers steeds wisselend van arm met zich mee. De oude internationale trein stond al te wachten. Hij was er helemaal klaar voor. Om hen heen liepen meerdere mensen met koffers te slepen en ze waren duidelijk niet de enige reizigers die richting Italië gingen. Ze pakte opnieuw de tickets om de nummers van de gereserveerde plaatsen nog een keer te controleren. Lopend langs de trein vonden ze na enig zoeken de juiste coupé en de gereserveerde plaatsen.

Onder het eentonige gebonk van de trein verdwijnt het Centraal Station langzaam uit zicht. De trein heeft er duidelijk zin in. De trein rijdt door een groen licht en langzaam gaat de snelheid van de trein omhoog. Wouter en Silvia hebben zich inmiddels in de coupé geïnstalleerd. Niet alle plaatsen in de coupé zijn bezet. In de coupé zit nog een stel van een jaar of dertig. Het stel is tegenover elkaar gaan zitten bij het raam en hadden toen ze de coupé binnentapten enigszins gereserveerd gedag gezegd. Silvia en Wouter zitten aan de kant van de deur ook tegenover elkaar en praten gedurende dit eerste deel van de reis alleen met elkaar. De trein slaat station Utrecht over, maar volgens de dienstregeling klopt dat. De volgende stopplaats is station Den Bosch. Het betekent dat ze ongeveer één uur